

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

וישב יעקב. לפי שלמעלה סיפר כי עשו הלך לו לארץ שעיר, ארץ טמאה כמו שהיה טמא, טמא טמא יקרא, ארץ טמאה. והלך לעם טמא שפתיים, ללמוד ממעשיהם הרעים. סיפר שיעקב עליו השלום היה להפך, שנתישב בארץ מגורי אביו הקדוש, ללמוד ממעשיו. וישב בארץ הקדושה, היא ארץ כנען. ורמז באומרו מגורי אביו, ולא אמר מושב אביו אלא מגורי, כמו מגורי אל חרב, וכן מגור מסביב. להורות שכל ימיו היה במורא ובפחד, כמו שנאמר באביו ופחד יצחק היה לי (לעיל ל"א, מ"ב), שהוא רמז על מדת הדין. כן היה יעקב בעל ייסורין, כאלו מדת הדין מתוחה כנגדו יומם ולילה. כמו שאמרו (בר"ר פ"ד, א'), על פסוק (איוב ג', כ"ג) לא שלותי מלבן, ולא שקטתי מעשו, ולא נחתי מדינה, ויבא רוגז זה רוגזו של יוסף. בענין שלעולם היה לו מגור מסביב, וזהו מגורי אביו. ורז"ל דרשו בארץ מגורי אביו, בארץ שחשב אביו שהוא תושב בה. לכן אמר וישב יעקב בארץ מגורי אביו: צרור המור

וישב יעקב. איתא במדרש. זהו שאמר הכתוב מעונה אלקי קדם. איני יודע אם מעונה קדם ואם אלקי קדם כו' עד שבא דוד ופירשו ה' מעון אתה היית לנו כו': עכ"ל המדרש

התחיל הרב זצ"ל מענין תהלים שנתייסד ע"י עשרה זקנים כפירש"י בתהילים ע"י אברהם ויצחק ויעקב וכו'. ואח"כ התחיל **וישב יעקב.** אמר בשם אביו זצוק"ל. שיעקב עשה ישיבה בעולמות העליונים כי יעקב הוא שלימות הכל:

בארץ מגורי אביו. מגורי אביו. ע"י מה עשה יעקב הישוב בעולמות ע"י מגורי אביו ל' מגור הוא היראה: ספר בית אהרן

יוסף בן שבע עשרה שנה. שבע

סיפורי צדיקים - עניני חנוכה

בשם החי' הר"מ זי"ע שאמר ע"ד הגמ' פתילות ושמינים וכו' (שבת כ"א), בזה"ל הנה הצדיקים אומרים שהפתילות היינו הנשמות שאין להם תיקון אפילו בשבת יש להם תיקון בחנוכה אפילו בחול, וז"ש פתילות וכו' אין מדליקין בהם בשבת מ"מ מדליקין בהם בחנוכה אף בחול עכלה"ק: ספר שיח שרפי קודש

בשם הרה"ק החי' הר"מ זצלה"ה מגור, על מה שכתוב בא"ר ח' הל' חנוכה סעודת חנוכה רשות. אמר, שחז"ל הניחו לנו לסעודה זו רשות. כדי שאנחנו נעשה סעודת מצוה. ובשם הרה"ק הר"י זצלה"ה מווארק שיעתתי מה שכתוב שם אם אומרים שירות ותשבחות הוא סעודת מצוה, הפי' הוא, אם מסעודת מריעים נצמח שירות ותשבחות להש"ת הוי סעודת מצוה. והבן: ספר שיח שרפי קודש

בשם הר"ר עמנואל זצלה"ה מפשעבורז שאמר על הגמ' שבת (דכ"ב) אסור לרצות מעות כנגד נר חנוכה, היינו שלשון לרצות הוא לשון תפלה שחנוכה הוא גדול כ"כ שאין לו לחשוב אז במעות רק בעבודת הבו"ת והבן: ספר שיח שרפי קודש

לאחר הדלקת נ"ח הי' אומר החי' הר"מ זי"ע להסובבים אותו שילכו ללמוד כי נר מצוה ותורה אור ובודאי המצוה מאיר את אור התורה ובפרט שהוא מצוה המאירה, ואיתא שפועל לתורה, והי' אומר בשם המגיד הקדוש מקאז'ניץ זי"ע שהי' שואל לאחד אם הוא מנסה א"ע לילך ללמוד אחר התפילה, שהתפלל אתה חונן, לימוד הלכתא כזו, שלא הי' יודע ומכיר אותו מקודם, והמגיד הק' הי' אומר ע"ז לאחר שבעיניהם רחוק שיפעלו, האיך יכולין לפעול באמת: ספר שיח שרפי קודש

עשרה הוא גימטרי' ט"ב הי' רועה את אחיו בצאן והוא נער את כו'. כי אלה תולדות יעקב יוסף. פי' להוסיף בכל פעם מעש"ט. וזהו **והוא נער.** כי הוא בכל פעם בבחי' נע"ר. נער הייתי גם זקנתי. וצריך להתחדש בכל פעם כמו שכתוב שתחדש כנשר נעורכי. ולכן נמשלו ישראל כלבנה שהיא מתחדשת בכל פעם כמו שאנו אומרים שתתחדש עטרת תפארת לעמוסי בטן. ומהו ענין החידוש שנתמעט אורה בכדי שתתחדש אח"כ ביתר שאת. ועבודת האדם הוא ג"כ על דרך זה. כי לאחר שעבר היום והוא חושב מה הוא ומה עבודתו הוא מתחיל עבודתו למחר מחדש ומתחיל בעובדות חדשות ומלחמת היצר מחדש כאלו לא עשה עד הנה כלום. ובתוך הדברים סיפר המעשה מר' סעדי' גאון ז"ל שנתארח אצל בעל הבית אחד כו'. ומאז עשה בכל יום תשובה על יום שלפניו וזאת תורת האדם בכל יום עד עת קץ. וזהו והוא נע"ר.

וסיים בשם אביו הקדוש זצוק"ל **ויבא יוסף את זבתם רעה אל אביהם.** כי כל העובדות אשר לא כדת העלה הכל לאביו שבשמים ותקנם: ספר בית אהרן

אילו הי' ראובן יודע כו'. פי' שהאבות כל מעשיהם הי' תורה. לאשר בכל פעולתם השתתפו כח תולדותיהם ושיזכו זרעם אחריהם. וז"ש יצוה בניו כו'. פי' שיחבר מעשיו לתולדותיו כנ"ל. לכן נקראו אבות כדאיתא אין אבות אלא שלשה. ולכן זכו שמעשיהם כתובים בתורה. ובני ישראל הוגים ומבינים ומיישרין דרכם ע"י לימוד מעשיהם בתורה כנ"ל. ואם הי' ראובן יודע שמעשיו יהיו לימוד לדורות. הי' זה סיוע לחזק עצמו. ועל כתפיו הי' מוליכו כו'. לכן צריך כל אדם ליישב עצמו איך כל מעשיו נוגע' לזרעו אחריו לדורות: שפת אמת - תרל"ד

על התורה ועל העבודה

השתחויות נגד י"ג פרצות שעשה מלכות הרשעה, ולכך מצוה להניחו בתוך עשרה (שבת כ"א ע"ב), כדי לכרוע, שהוא רזא דהשתחוויה:

וענין רזא דהשתחוויה הוא עד"ז, להשפיל את עצמו שהוא בחינת ענוה ושפלות, ומחמת זה הוא ממשיך השראת השכינה ושפע ברכה וחיים בזה העולם. ותיבת ענ"וה גימטריא יו"ם ליל"ה, לרמז שעל ידי ענוה הוא ממשיך בחינת יום שהוא אור לבחינת לילה שהוא חושך, בחינת עולם הזה הגשמי (ב"מ פ"ג ע"ב). ובחינת אור הוא מקור השפע והברכות, ועל ידי חנוכה שהוא בחינת ענוה רזא דהשתחוויה, ממשיך שפע ברכות י"ג מכילין דרחמי על כנסת ישראל:

וכל מדה מי"ג מדות הרחמים מכונה בשם העצם הוי"וה ית"ש (ע' פרדס ש"א פ"ז, ע' ע"ח שט"ז פ"ו), וי"ג פעמים הוי"וה עם המקור בגימטריא נ"ר חנוכה, מרמז שעל ידי נר חנוכה צריך להמשיך י"ג מכילין דרחמי על כנסת ישראל. וזהו להדליק נר חנוכה, הדלקה הוא לשון המשכה, פירוש להמשיך בחינת נר חנוכה שהוא י"ג מכילין דרחמי כנ"ל:

וזהו כי אתה תאיר נרי ה' אלקי יגיה חשכי (תהלים י"ח כ"ט), פירוש כשתאיר נרי של חנוכה, יגיה חשכי, דהיינו שמה תמשיך בחינת יו"ד שהוא בחינת קדושה, שאין דבר שבקדושה פחות מעשרה (ע' ברכות כ"א ע"ב). שהוא בחינת אור לבחינת חושך, וזהו חש"כי, חשך יו"ד. ועוד תיבת חש"כי בגימטריא שלשה עשרה פעמים הוי"וה, פירוש מזה תמשיך י"ג מכילין דרחמי:

ולכך נר חנוכה מחבר יום ולילה, לרמז שצריך להמשיך בחינת יום, שהוא בחינת אור, שהוא י"ג מכילין דרחמי, לבחינת לילה, שהוא עולם הזה:

וכי"ז על ידי רזא דהשתחוויה שהוא בחינת ענוה. וזהו משתשקע החמה, שהוא בחינת השתחוויה, כמאמר הכתוב (נחמיה ט' ו') וצבא השמים לך משתחווים, ויהא רעוא שנזכה לאיזה בחינה מזה כן יהי רצון אמן: ספר בת עין - דרושים לחנוכה

ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר וגו' (ל"ח כ"ד - כ"ו). הנה איתא בכתבי האר"י ז"ל (חמה"י לחנוכה, ע' זח"ג רנט. ומ"ש ע"ז בס' מאיר עיני חכמים ש"ג פ"ב) שיעקר סוף גמר החתימה היא בחנוכה. אם כן נוכל לומר שזה מרומז בפסוקים אלו עד"ז, ויהי כמשלש חדשים, היינו מראש השנה עד חנוכה, שאז עיקר גמר חתימה: **על כן בא המקטרג על בני האדם לפני בורא עולמים ברוך הוא, שהוא מרומז בתיבת יהודה (ע' זח"א פ"ט ע"ב).** לומר זנתה תמר ללחך, היינו כנסת ישראל שדמתה לתמר (שמ"ר ל"ו א'), שהיא מכונה בשם כלה (פס"ר פ' ל"ז), זנתה וסרה ממך, והלכה אחר זנונה, ולא די לה בזה שהלכה אחר תאות לבה הרע, אלא שגם היא הרה לזנונים, הרה היא בחינת דביקות, היינו שמעצמה היא דבוקה תמיד בתאותה בלי שום גורם לזה: **ויאמר יהודה, הוא הבורא ב"ה, הוציא ויהי ותשרף עבור זה, שבלא שום גרמא ומניעה היא הרה לזנונים רק מעצמה היא הרה ודבוקה לתאות לבה הרע. היא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר, בהתנצלות של אמת, ששקר ענה השטן בזה שמקטרג על בני האדם שהמה דבוקים בגודל תשוקה לתאות רעות, כי האמת הוא כך שרק לאיש אשר אלה לו אנכי הרה, פירוש, שאנחנו עמו דבוקים רק בבורא עולמים ב"ה שהוא מקור החסד, וגמטריא אל"ה ל"ו, ומה שאנחנו עושים לפעמים נגד רצון הבורא ב"ה הוא רק מחמת רוב טרדת הזמן וטרדת הפרנסה ושאר מאורעות של בני האדם, אבל באמת בפנימיות הלב דבוקים אנחנו בגודל חיבה ותשוקה רק לבורא עולמים ב"ה: **ותאמר עוד לבורא עולמים ב"ה ראייה אמיתית לזה, הכר נא למי החתמת, מרמז על השמן של נרות חנוכה, שהיה חתם בחותמו של כהן גדול (שבת כ"א ע"ב), והפתילים מרמז על הפתילות של נר חנוכה, והמטה מרמז על הכלי של נר חנוכה, כידוע כי תיבת המט"ה עם הכולל גימטריא כל"י. פירוש, מהמחצות נר חנוכה שאנו מקיימים כמצות רצונך הקדוש, היא ראייה מפורשת שאנחנו הולכים רק אחר רצונך, וחשוקים ודבוקים רק בך ולא ח"ו וכו', רק מה שאנחנו עושים לפעמים נגד רצונך הוא רק מחמת הנ"ל: **ויאמר יהודה, הוא הבורא ב"ה, צדקה ממני. כביכול אני חייב בזה (ע' רש"י ז"ל), היינו הבורא ב"ה מודה להם שהמה צודקים, כי אני רואה שהאמת הוא שהמה דבקים רק בך, ומה שהמה עושים לפרקים נגד רצוני ח"ו, הוא רק מחמת כי על כן לא נתתיה לשלה בני, וי"ל תיבת של"ה מרמז על משיח צדקנו, כמאמר הכתוב (בראשית מ"ט י') עד כי יבוא ישילה, היינו מחמת שזה זמן רב שלא נתתי ומסרתי אותם לרויכה האמן הוא משיח צדקנו שיבוא במהרה בימינו אמן כן יהי רצון: ספר בת עין - פרשת וישב******

ותתפשהו בבגדו לאמר וגו'. היצר הרע תופס את האדם להפילו ביאוש ומר"ש ע"י בגדו, היינו בענינים שבגד בה' ע"י מעשיו הרעים. ובכל עת שבא לעבודת ה', לתו"ת או מדות, מעמיד הוא נגדו כ"ז מתוך הכוונה לאמר שכבה עמי, מה תועיל שוב עבודתך לה', הדבק בחיי תענוגים ותאוות. אך מי שהוא פקח מקיים ויעזוב בגדו אצלה, היינו שעוזב אותם ואומר, את הנעשה אין להשיב, אבל מעתה מקבל אני על עצמי עול מלכות שמים ולעבוד אותו ית', ועי"ז וינס ממנו ומפיתויו: הר"מ מקאברין - ספר תורת אבות

...ולזה רמזו חז"ל אצל תשובת יוסף הנ"ל, שאמרו שנראה לו דמות דיוקנו של אביו בחל"ון, ר"ת של ל"הדליק נ"ר ח"נוכה רמזו שבזה האיר עליו נ"ר ח"נוכה. גם נ"ר ח"נוכה עם שם העצם ב"ה גימטריא שס"ה מצות לא תעשה, רמז שבזה תקן פגם שנעשה על ידי שס"ה מצות לא תעשה, ומאיר עליו אור ה', יהי רצון שנזכה לזה אמן כן יהי רצון: ספר בת עין

הנה מצינו כמה מצות בתורה שנוהגות רק ביום, כגון מצות ציצית ותפילין וכדומה. וכמה מצות נוהגות רק בלילה, כגון אכילת מצה בלילי פסחים. ומצות נר חנוכה מחבר יום ולילה, שמצותה משתשקע החמה עד שתכלה רגל מן השוק:

ונוכל לומר טעם לזה, דהנה איתא (ע' ת"ז ת' ע' קכ ע"ב, ע' פרדס ש"כ ערך כריעה) רזא דהשתחוויה רזא דברכאין אינון, ובחינת חנוכה הוא רזא דהשתחוויה, כמו שאמר המגיד זללה"ה על פסוק (בראשית כ"ב ה') ואני והנער נלכה עד כה, שהוא מרמז על חנוכה שהוא כ"ה כסליו, ואח"כ ונשתחוה כו', שהוא בחינת השתחואה, כמ"ש במשנה (מדות פ"ב מ"ג) שנתקנו י"ג

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
 A project of Cong. Tiferes Zvi - chizuk620@gmail.com
 לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"ב באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
 Contact us to dedicate etc. received by thousands globally in Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #843

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm
 יומא דהילולא קדישא - לזכר עולם יהיו הצדיקים
 הרה"ק ר' ברוך ממעזבוזש ב"ר יחיאל מיכל - ח"י כסלו תקע"ב
 המגיד הגדול ממעזרויטש ר' דוב בער ב"ר אברהם - י"ט כסלו תקל"ג
 הרה"ק ר' יוחנן בן הרה"ק ר' ישראל מסטאלין קארלין - כ"א כסלו תשס"ז
 זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן
 בס"ד יוצא לאור מחדש ספר "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, {שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"ה, תשע"ח}, וספר "באר היטב" מכמה שנים
 Seferim of "Al HaTorah Val HoAvodah" years 5769, 5770, 5775, 5778,
 And the new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev" [in English] are now in print,
 to order call 1-919-459-5858, or 1-844-212-0689